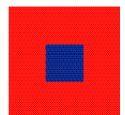

Woerden 2013

Vastgesteld

27 juni 2013

Gemeente Woerden

Beheersverordening

Vastgesteld

INHOUD:

- TOELICHTING
- REGELS
- VERBEELDING

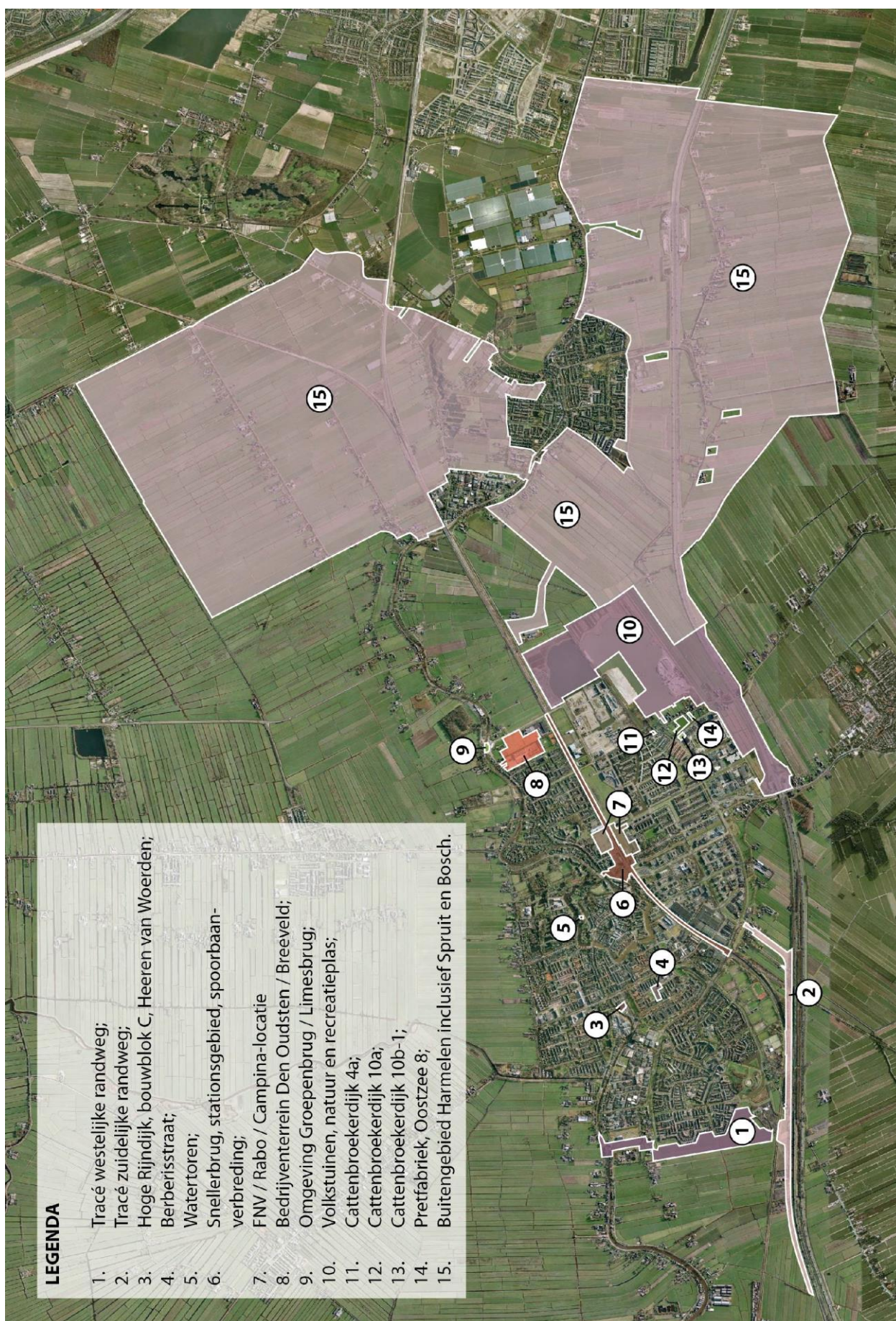
Werknummer: 370.004.00

Datum: 27 juni 2013

KuiperCompagnons
Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw,
Architectuur, Landschap B.V.
Rotterdam

Inhoudsopgave van de toelichting

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel	1
1.2	Ligging en begrenzing besluitgebied	1
1.3	Vigerende plannen/bestemmingsplannen	1
1.4	Leeswijzer	2
2	De beheersverordening (verantwoording)	3
2.1	Juridisch kader	3
2.2	Aanleiding	3
2.3	Ontwikkelingen	4
2.4	Bestaande situatie	4
2.5	Vorm	4
3	Planmethodiek	5
3.1	Inleiding	5
3.2.	Regels	5
3.3	Geometrische plaatsbepaling	5
4	Beleidsaspecten	7
4.1	Kader	7
4.1.1	Rijksbeleid	7
4.1.1	Provinciaal beleid	8
4.1.4	Gemeentelijk beleid	11
5	Omgevingsaspecten	13
5.1	Luchtkwaliteit	13
5.2	Geluid	14
5.3	Bodemkwaliteit	15
5.4	Externe veiligheid	15
5.5	Water	18
5.6	Natuur en ecologie	21
5.7	Archeologie	23
5.8	Cultuurhistorie	27
5.9	Bedrijven en milieuzonering	28
6	Uitvoerbaarheid	29
6.1	Economische uitvoerbaarheid	29
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	29
7	Procedure	31

Afbeelding 1: globale begrenzing besluitgebied beheersverordening
'Woerden 2013'

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Binnen het besluitgebied van de beheersverordening 'Woerden 2013' vigeren diverse verouderde bestemmingsplannen. Gelet op de actualisatieplicht per 1 juli 2013 is het nodig dat voor het besluitgebied een actueel planologisch instrument wordt vastgesteld. Vanwege de aard van het besluitgebied (15 deelgebieden) en - inherent daaraan - de lage dynamiek, is gekozen voor het opstellen van een beheersverordening.

1.2 Ligging en begrenzing besluitgebied

Het besluitgebied omvat vijftien deelgebieden, verspreid over de gemeente Woerden. Het betreft de volgende locaties:

1. Tracé westelijke randweg;
2. Tracé zuidelijke randweg;
3. Hoge Rijndijk, bouwblok C, Heeren van Woerden;
4. Berberisstraat;
5. Watertoren;
6. Snellerbrug, stationsgebied, Campina spoorbaanverbreding;
7. FNV/Rabo/Campina-locatie;
8. Bedrijventerrein Den Oudsten / Breeveld;
9. Omgeving Groepenbrug / Limesbrug;
10. Volkstuinen, natuur en recreatieplas;
11. Cattenbroekerdijk 4a;
12. Cattenbroekerdijk 10a;
13. Cattenbroekerdijk 10b-1;
14. Pretfabriek, Oostzee 8;
15. Buitengebied Harmelen inclusief Spruit en Bosch en de spoorwegverbreding Harmelen.

De globale ligging en begrenzing van de voorgenoemde deelgebieden is weergegeven in afbeelding 1. De exacte begrenzing van de deelgebieden is op de verbeelding opgenomen.

1.3 Vigerende plannen/bestemmingsplannen

De beheersverordening vervangt de volgende plannen/bestemmingsplannen:

Nr.	Deelgebied	naam voorgaand(e) plan(nen)	vaststelling door raad
1	Tracé westelijke randweg	Uitbreidingsplan in onderdelen - Rijndijk	26 januari 1966
		Uitbreidingsplan in Hoofdzaak 1965	26 januari 1966
		Bestemmingsplan Landelijk Gebied Woerden 1993	25 maart 1993
2	Tracé zuidelijke randweg	Uitbreidingsplan in Hoofdzaak 1965	26 januari 1966
		Bestemmingsplan Landelijk Gebied Woerden 1993	25 maart 1993

3	Hoge Rijndijk, bouwblok C, Heeren van Woerden	Bestemmingsplan Oversingel	27 februari 1986
4	Berberisstraat		
5	Watertoren	Bestemmingsplan Binnenstad	21 juni 1978
6	Snellerbrug, stationsgebied, spoorbaanverbreding	Uitbreidingsplan in Onderdelen 1955	19 oktober 1955
		Uitbreidingsplan in onderdelen - Oost 1962	3 mei 1960
		Bestemmingsplan Spoorbaanverbreding	16 december 1993
7	FNV/Rabo/Campinalocatie	Bestemmingsplan Snel en Polanen	24 mei 1996
		Uitbreidingsplan in onderdelen - Oost 1962	3 mei 1960
8	Bedrijventerrein Den Oudsten / Breeveld	Bestemmingsplan Industrierrein Den Oudsten	19 december 1991
9	Omgeving Groepenbrug / Limesbrug	Bestemmingsplan Landelijk Gebied Woerden 1993	25 maart 1993
10	Volkstuinen, natuur en recreatieplas	Bestemmingsplan Snel en Polanen	24 mei 1996
		Bestemmingsplan Buitengebied Linschoten 1982/1988	Mei 1988
11	Cattenbroekerdijk 4a	Bestemmingsplan Snel en Polanen, Vierde uitwerking	23 december 1998
12	Cattenbroekerdijk 10a	Bestemmingsplan Snel en Polanen	24 mei 1996
13	Cattenbroekerdijk 10b-1		
14	Pretfabriek, Oostzee 8		
15	Buitengebied Harmelen inclusief Spruit en Bosch en de spoorwegverbreding Harmelen	Bestemmingsplan Buitengebied Harmelen 2001	28 februari 2002
		Bestemmingsplan Spruit en Bosch	15 juni 1999
		Bestemmingsplan Spoorwegverbreding	20 juli 1995

1.4 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit 7 hoofdstukken. Hoofdstuk 1 bevat een aantal algemene planaspecten. In hoofdstuk 2 wordt een toelichting gegeven op het instrument 'beheersverordening' en wordt aangegeven waarom voor dit instrument is gekozen. In hoofdstuk 3 wordt de planmethodiek beschreven, in hoofdstuk 4 de relevante beleidsaspecten en in hoofdstuk 5 de omgevingsaspecten. In hoofdstuk 6 wordt de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van de verordening aangetoond. In het laatste hoofdstuk wordt de procedure van de beheersverordening uiteengezet.

2 De beheersverordening (verantwoording)

2.1 Juridisch kader

Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) op 1 juli 2008 is de beheersverordening als planologisch instrument geïntroduceerd. De mogelijkheid voor de gemeenteraad om een beheersverordening vast te stellen is opgenomen in artikel 3.38 Wro. Uit de wettekst blijkt dat de beheersverordening bedoeld is voor gebieden waar geen ontwikkelingen plaatsvinden of worden voorzien en voorts dat de beheersverordening de bestaande situatie binnen het besluitgebied vastlegt.

Er zijn verschillende interpretaties mogelijk van het bestaande situatie. Zo kan er aangesloten worden bij de feitelijke situatie binnen het besluitgebied of bij de planologische situatie op grond van de geldende bestemmingsplannen. Een combinatie van uitgangspunten is ook mogelijk.

De wet schrijft geen vormvereisten voor waaraan de beheersverordening moet voldoen. Dat betekent dat elke gemeente vrij is om een passende vorm te bepalen. Het is wel verplicht de beheersverordening digitaal vast te stellen. Ook een analoge verbeelding is verplicht. Voorts moet de beheersverordening voldoen aan de Rsro en dus aan IMRO 2012 en de STRI 2012. De SVBP 2012 is niet van toepassing op de beheersverordening.

2.2 Aanleiding

De gemeente Woerden heeft een plan van aanpak voor 2007-2013 opgesteld in verband met de inhaalslag actualisering bestemmingsplannen per 1 juli 2013. In juni 2013 zal dit plan van aanpak worden voltooid op het moment dat het laatste geactualiseerde bestemmingsplan 'Middelland/Honthorst' wordt vastgesteld.

Er is echter sprake van een aantal locaties waarvoor op 1 juli 2013 geen geactualiseerd bestemmingsplan zal gelden dan wel een 'witte vlek' zal ontstaan. Dit laatste geldt voor plannen, verordeningen en besluiten die bij de invoering van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) gelijk gesteld zijn met bestemmingsplannen. Deze plannen vervallen op 1 juli 2013 geheel. Voor de overige locaties geldt dat geen sprake is van een geactualiseerd plan in de zin van artikel 3.1 lid 4 Wet ruimtelijke ordening (Wro), te weten een bestemmingsplan dat ouder is dan 10 jaar.

Het ontstaan van locaties zonder geactualiseerd bestemmingsplan of als 'witte vlek' is het gevolg van het afblazen van nieuwe ontwikkelingen (Tracées BRAVO 4 en 6C), door eerdere keuzes voor afwijkingsprocedures in de plaats van voor een bestemmingsplan (Tracé BRAVO 3 en Pretfabriek, Oostzee) of als gevolg van vernietiging van een bestemmingsplan door de Raad van State (Watertoren). Ook is voor sommige locaties sprake van het afwachten op nieuwe ontwikkelingen, bijvoorbeeld op de terreinen van Blok C van de Heeren van Woerden aan de Hoge Rijndijk, aan de Berberisstraat, op de locatie van Den Oudsten/Breeveld, en die van FNV en Rabo op Snellerpoort en het Campinaterrein. Deze ontwikkelingen zijn steeds weer doorgeschoven als gevolg waarvan de onderliggende bestemmingsplannen nog niet zijn vernieuwd.

Voorts is langs de Cattenbroekerdijk sprake van enkele woonkavels waarvan de bestaande rechten van rond 1995 nog niet alsnog zijn vastgelegd. Daarnaast wordt een nieuw bestemmingsplan voor het Buitengebied van Harmelen voorbereid. De benodigde PlanMER neemt meer tijd in beslag, waardoor het nieuwe bestemmingsplan voor het buitengebied niet vóór 1 juli 2013 kan worden vastgesteld, doch mogelijk nog wel voor het einde van dit jaar.

Teneinde voor de desbetreffende locaties een juridisch toetsingskader te hebben, is er voor gekozen om een beheersverordening op te stellen. Deze beheersverordening verklaart de geldende plannen/bestemmingsplannen van toepassing.

2.3 Ontwikkelingen

Het besluitgebied van de beheersverordening 'Gemeente Woerden 2013' bestaat uit verschillende deelgebieden. Voor het grootste deel is voor deze deelgebieden sprake van een lage dynamiek en zijn in beginsel geen ontwikkelingen voorzien. Voor de locaties waar dat wel het geval is, zoals bijvoorbeeld de FNV-locatie, Rabo-locatie en Campina-locatie (deelgebied 7), is nog niet duidelijk op welke termijn de ontwikkelingen zullen plaatsvinden. Mogelijkerwijs zal dit niet gebeuren binnen de planperiode van 10 jaar van de beheersverordening. De beheersverordening maakt op de locaties dan ook geen ontwikkelingen mogelijk.

Gelet op het voorgaande, is het mogelijk om voor de verschillende deelgebieden een beheersverordening op te stellen.

2.4 Bestaande situatie

Voor invulling van het begrip 'bestaande situatie' is in de onderhavige beheersverordening gekozen voor invulling conform de planologische situatie. De regelingen uit de vigerende plannen/bestemmingsplannen zijn, met uitzondering van daarin opgenomen wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsverplichtingen één op één overgenomen. Dit betekent ook dat de binnen het besluitgebied geldende uitbreidingsplannen die eigenlijk zouden komen te vervallen per 1 juli 2013, door deze beheersverordening worden opgewaardeerd.

Voor de potentiële ontwikkellocaties FNV, Rabo en Campina (deelgebied 7) is voor een wat meer genuanceerde benadering gekozen. In beginsel is uitgegaan van een invulling conform de planologische situatie. Aangezien voor een groot deel van de locatie FNV en Rabo een uit te werken bestemming geldt, kan deze bestemming echter niet worden opgenomen in de beheersverordening. Uitgaan van de feitelijke situatie ter plaatse behoort ook niet tot de mogelijkheden, gezien het risico op planschadeclaims. Derhalve is gekozen voor een invulling van de uit te werken bestemming die het meest voor de hand ligt. Het betreft een invulling conform het bestemmingsplan 'Snellerpoort'. Dit bestemmingsplan is nimmer in werking getreden, maar geeft wel weer op welke wijze de uit te werken bestemming ingevuld dient te worden. Voor het overige kan wel uitgegaan worden van de vigerende plannen. Een en ander leidt ertoe dat het besluitvlak verdeeld is in drie besluitsubvlakken (A,B en C).

2.5 Vorm

Gekozen is voor een beheersverordening waarbij de vigerende plannen/bestemmingsplannen op het besluitgebied van toepassing zijn verklaard. Het besluitgebied bestaat uit verschillende deelgebieden. Per deelgebied is op de verbeelding een besluitvlak opgenomen. Indien binnen een besluitvlak meerdere plannen/bestemmingsplannen gelden, is per plan/bestemmingsplan een besluitsubvlak opgenomen. De besluitvlakken/besluitsubvlakken verwijzen naar de als bijlage opgenomen plannen/bestemmingsplan (plankaarten en voorschriften).

3 Planmethodiek

3.1 Inleiding

Zoals hiervoor al is vermeld, is het uitgangspunt van deze beheersverordening het overnemen van de regelingen uit ter plaatse van het besluitgebied vigerende plannen/bestemmingsplannen. Het besluitgebied is verdeeld in deelgebieden. Per deelgebied is een besluitvlak opgenomen. Aan de besluitvlakken zijn de vigerende plannen/bestemmingsplannen gekoppeld. Indien binnen een besluitvlak meerdere plannen/bestemmingsplannen vigeren, dan is per plan/bestemmingsplan een besluitsubvlak op de verbeelding opgenomen. Ter plaatse van locaties met het besluitvlak 7 is de feitelijke situatie uitgangspunt. Onder bestaande situatie moet de legale bestaande situatie worden verstaan. Illegaal gebruik of illegale bebouwing vallen daar niet onder.

3.2. Regels

De regels in deze beheersverordening bestaan de volgende hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Gebiedsregels (hoofdstuk 2)
- Slotregels (hoofdstuk 3)

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende besluitvlakken.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is in artikel 1 een aantal begrippen opgenomen die van toepassing zijn op de regels van de beheersverordening.

Hoofdstuk 2 Gebiedsregels

In dit hoofdstuk zijn de gebruiks- en bouwregels opgenomen. Voor alle besluitvlakken geldt dat de bestemmingen en aanduidingen zoals opgenomen op de aldaar vigerende plannen/bestemmingsplannen van toepassing zijn evenals de voorschriften uit die plannen/bestemmingsplannen. Het betreft alle voorschriften (inclusief begripsbepalingen en algemene regels), met uitzondering van wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsverplichtingen. De plannen/bestemmingsplannen zijn als bijlagen gevoegd bij de regels van de beheersverordening.

Hoofdstuk 3 Slotregel

In de slotregel is de officiële naam van de verordening bepaald. Onder deze naam kan de beheersverordening worden aangehaald.

3.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een GBKN-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekscoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor onder meer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In de verordening is met behulp van lijnen,

coderingen en arceringen aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle besluitvlakken en de besluitsubvlakken naast elkaar zichtbaar.

4 Beleidsaspecten

De beheersverordening 'Woerden 2013' legt binnen het besluitgebied de bestaande situatie vast. Er is binnen het besluitgebied geen sprake van relevante ontwikkelingen. Gelet daarop, is hieronder alleen aandacht besteed aan het de beleidskaders die eventueel gevolgen kunnen hebben voor de beheersverordening. Ander beleid is niet beschreven.

4.1 Kader

4.1.1 Rijksbeleid

Structuurvisie en Verordening Ruimte, actualisering 2012

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 inwerking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Door urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening nemen de ruimtelijke verschillen toe. Vanaf 2035 groeit de bevolking niet meer. De samenstelling van de bevolking, en daarmee de samenstelling van huishoudens, verandert. Ambities tot 2040 zijn onder andere het aansluiten van woon- en werklocaties op de (kwalitatieve) vraag en het zoveel mogelijk benutten van locaties voor transformatie en herstructurering. Ook wil het rijk ervoor zorgen dat in 2040 een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit wordt geboden. Dit moet voor zowel het landelijk als het stedelijk gebied gelden. In de SVIR is verder vastgelegd dat provincies en (samenwerkende) gemeenten verantwoordelijk zijn voor programmering van verstedelijking. (Samenwerkende) gemeenten zorgen voor (boven)lokale afstemming van woningbouwprogrammering die past binnen de provinciale kaders. Ook zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningbouwprogramma's.

Deze beheersverordening legt de bestaande situatie vast en maakt derhalve geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Daarmee is de beheersverordening 'Woerden 2013' niet in strijd met de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzings en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Bij besluit van 28 augustus 2012 (inwerking getreden op 1 oktober 2012) is het Barro aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen hoofdinfrastructuur (reserveringen voor hoofdwegen en landelijke spoorwegen en vrijwaring rond rijksvaarwegen), de elektriciteitsvoorziening, het regime van de herijkte ecologische hoofdstructuur en waterveiligheid (bescherming van primaire waterkeringen en bouwbeperkingen in het IJsselmeergebied).

Bij besluit van 28 augustus 2012 is tevens het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangepast. In het Bro is de ladder voor duurzame verstedelijking (duurzaamheidsladder) opgenomen. Als gevolg van deze wijziging zijn gemeenten en provincies verplicht om in de toelichting van een ruimtelijk besluit de duurzaamheidsladder op te nemen, wanneer een zodanig besluit een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt.

Het Barro heeft geen directe consequenties voor het besluitgebied. De voorliggende beheersverordening continueert slechts de vigerende regeling. Er worden dan ook geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Daarmee is de verordening niet in strijd met het Barro.

4.1.1 Provinciaal beleid

Provinciale Structuurvisie 2013 – 2028

Op 4 februari 2013 hebben Provinciale Staten de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie (PRS) en de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) vastgesteld. Momenteel worden de tekst en kaarten naar aanleiding van de aangenomen amendementen aangepast. Zodra de definitieve versie beschikbaar is, wordt deze paragraaf aangevuld met het ruimtelijk beleid voor de periode 2013 – 2028.

De Provinciale Structuurvisie beoogt een aantrekkelijke provincie te creëren om in te wonen, werken en recreëren. De met vele regiopartijen opgestelde Strategie Utrecht 2040 vormt daarvoor het uitgangspunt. De doelen uit Strategie Utrecht 2040 vragen om een integrale aanpak die resulteert in drie pijlers:

- een duurzame leefomgeving;
- vitale dorpen en steden;
- landelijk gebied met kwaliteit.

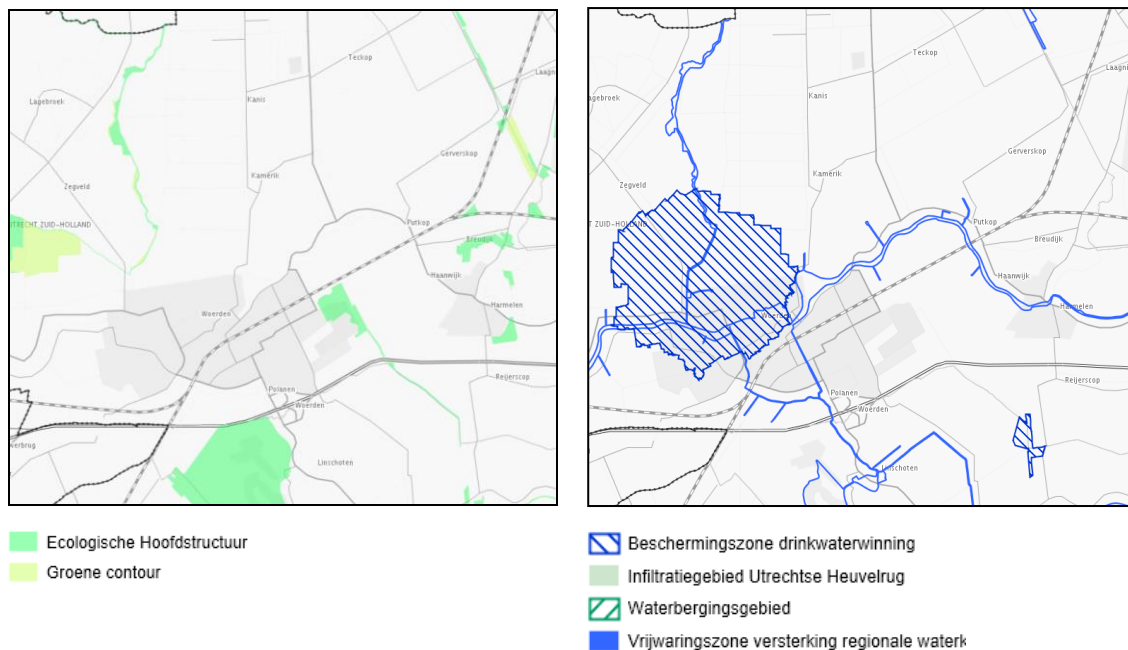
Voor de kern Woerden worden in de structuurvisie veel mogelijkheden voor binnenstedelijke woningbouw gesignaleerd, zoals Waterrijk, Snellerpoort, Campinaterrein en het Defensie-eiland. Woerden kan daarmee een beperkte opvangtaak vervullen voor enkele omliggende kernen en voor de algemene druk die op het westelijk deel van de provincie ligt.

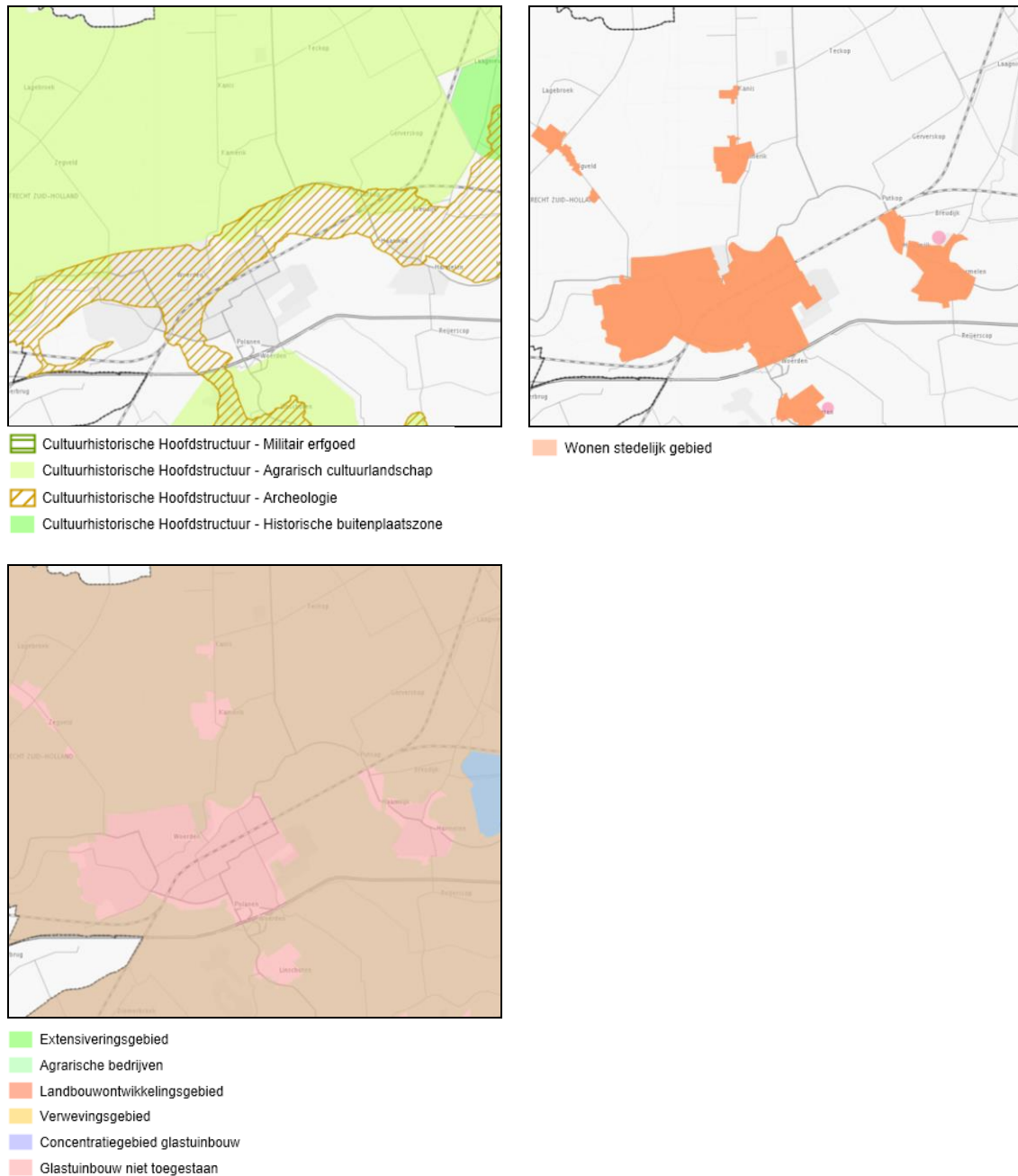
De voorliggende beheersverordening ziet toe op het continueren van de vigerende (bestemmings)planregeling en maakt zodoende geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk. Derhalve is de beheersverordening niet in strijd met de Provinciale Structuurvisie 2013-2028.

Provinciale Ruimtelijke Verordening

Op 21 september 2009 hebben Provinciale Staten van Utrecht de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) vastgesteld. Het doel van de verordening is provinciale belangen op het gebied van de ruimtelijke ordening te laten doorwerken naar het gemeentelijk niveau. Dat betekent dat de gewenste ontwikkelingen in een gebied of regio op deze manier worden veiliggesteld. De basis van de verordening is de Structuurvisie 2005 – 2015.

In navolging van de nieuwe structuurvisie is tevens een nieuwe Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) opgesteld, welke in april en mei 2012 ter inzage heeft gelegen. De nieuwe PRV is in februari 2013 door Provinciale Staten vastgesteld.

Afbeelding 2: uitsneden Provinciale Ruimtelijke Verordening 2012

De voorliggende beheersverordening continueert slechts de vigerende bestemmingsregeling en maakt dan ook geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De verordening is zodoende niet in strijd met de nieuwe Provinciale Ruimtelijke Verordening 2012.

Structuurvisie Nationale Landschappen

De Structuurvisie Nationale Landschappen is een gedeeltelijke herziening van de (integrale) Structuurvisie 2005-2015 (het Streekplan) en bevat, ten opzichte van de provinciale belangen in het streekplan, uitgewerkte provinciale belangen voor de nationale landschappen in de provincie Utrecht. Het beleid hiervoor is strategisch van aard en gaat over de kwaliteit en de inrichting van de leefomgeving in deze gebieden. Behouden, versterken en ontwikkelen van de kernkwaliteiten is het uitgangspunt van beleid. Nationale landschappen zijn aangewezen door

het rijk als gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Deze kwaliteiten vormen dan ook het vertrekpunt voor inrichting en ontwikkeling van de nationale landschappen. Dat betekent dat ruimtelijke ontwikkelingen in de nationale landschappen mogelijk zijn, mits de kernkwaliteiten van het landschap worden behouden, versterkt en/of ontwikkeld. De voorliggende beheersverordening maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk en stuurt aan op het behoud van de kernkwaliteiten. Derhalve is de voorliggende verordening niet in strijd met de Structuurvisie Nationale Landschappen.

4.1.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Woerden

De raad heeft op 2 juli 2009 een structuurvisie voor de gehele gemeente vastgesteld. Het doel van de structuurvisie is het bieden van een ruimtelijk ontwikkelings- en toetsingskader voor de gemeente Woerden voor de periode tot 2025, met een nadere concretisering voor de periode tot 2015 als ruimtelijke uitwerking van de (toekomstige) Strategische Visie 2025. Op 28 maart 2013 is een aanpassingsvoorstel vastgesteld. In het aanpassingsvoorstel is het tracé voor de westelijke randweg komen te vervallen.

In het algemeen zijn de volgende opgaven voor de toekomst geformuleerd:

- maximaal profiteren van ligging in het Groene Hart;
- versterken van de identiteit van de afzonderlijke kernen;
- onderscheid tussen open veenweidegebied en mozaïeklandschap van oeverwallen Oude Rijn in tact houden / versterken;
- verantwoordelijkheid nemen in de regio: onderzoeken van mogelijkheden om te voorzien in regionale behoefte naar woon- en werklocaties, met respect voor cultuurhistorische waarden in het gebied;
- zuinig / zorgvuldig omgaan met ruimte;
- verbeteren van de bereikbaarheid, zowel van buiten af als binnen de kernen, nieuwe locaties voor wonen en werken bezien in relatie tot het bereikbaarheidsvraagstuk.

Afbeelding 3: structuurvisiekaart ontwerp aanpassingsvoorstel

Voor het hele grondgebied van de gemeente Woerden is een gedeeltelijke aanpassing van de structuurvisie in voorbereiding. Het aanpassingsvoorstel heeft als ontwerp ter inzage gelegen en is in behandeling. Een van de belangrijkste aanpassingen is dat de gemeente Woerden afziet van een regionale opvangtaak voor bedrijventerreinen.

Binnen het besluitgebied zullen geen ontwikkelingen plaatsvinden. De beheersverordening 'Woerden 2013' legt louter de bestaande situatie vast. De onderhavige beheersverordening is daardoor niet in strijd met de Structuurvisie Woerden.

5 Omgevingsaspecten

Dit hoofdstuk geeft een nadere toelichting op enkele sectorale aspecten van de beheersverordening 'Woerden 2013'. Nu binnen het besluitgebied alleen sprake is van een beheerssituatie en er dus geen ontwikkelingen plaatsvinden en in de huidige situatie niet is gebleken van knelpunten, kan in zijn algemeenheid worden vastgesteld dat de uitvoering van het plan niet zal leiden tot nadelige gevolgen voor de omgeving. In beginsel is onderzoek dan ook niet nodig. Per omgevingsaspect is beoordeeld of een nader onderzoek toch gewenst is. De beoordeling is opgenomen in de navolgende paragrafen opgenomen.

5.1 Luchtkwaliteit

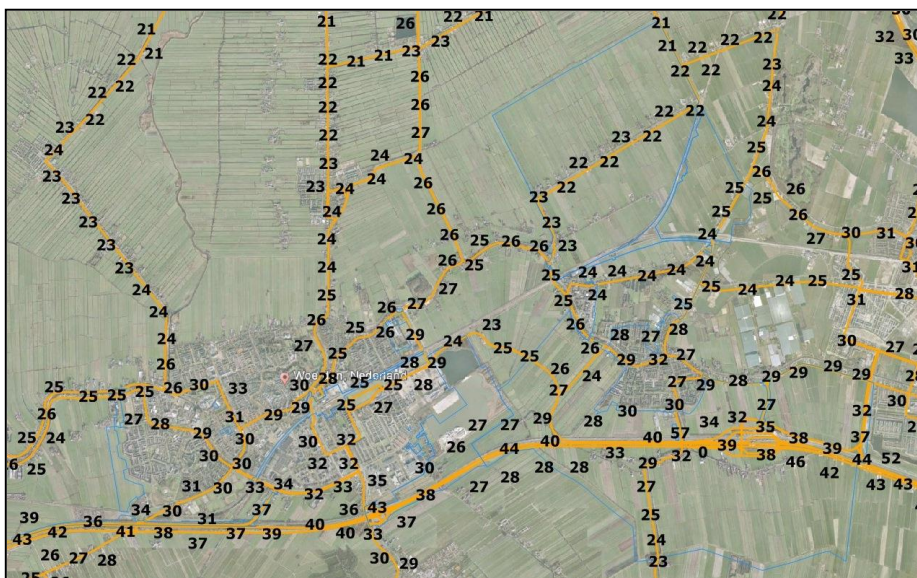
Wet Luchtkwaliteit

Op basis van de Wet luchtkwaliteit (titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' van de Wet milieubeheer) dient voor deze beheersverordening het aspect luchtkwaliteit worden beoordeeld.

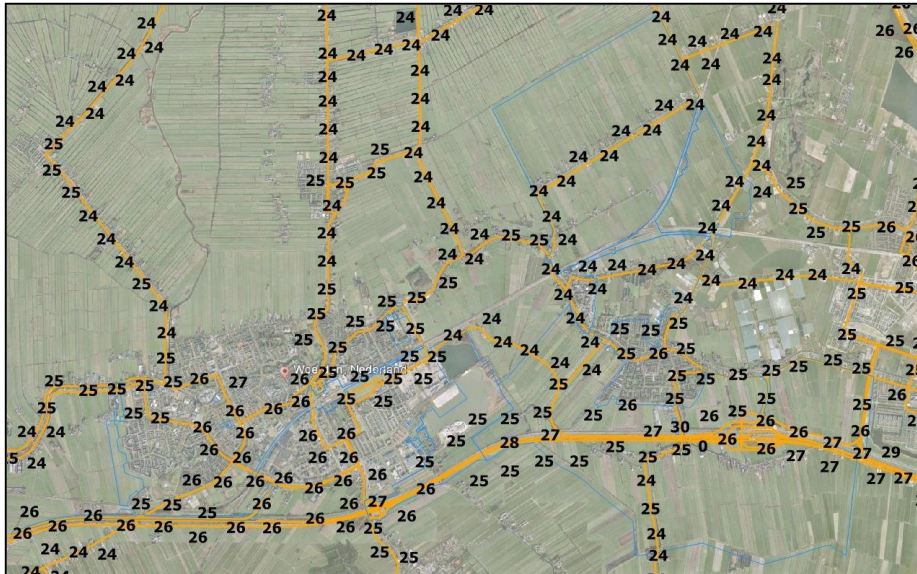
Onderzoek

Een beheersverordening ziet alleen op het beheer van een gebied (conserverend van aard), waardoor er geen ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt. De concentraties luchtverontreinigende stoffen veranderen derhalve niet als gevolg van dit plan. Om die reden is het uitvoeren van een luchtkwaliteitonderzoek en de toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit niet aan de orde.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening zijn de concentraties van de meest van belang zijnde stoffen bepaald ter plaatse van het besluitgebied. Voor wegverkeer zijn dit stikstofdioxide (NO_2) en fijn stof (PM_{10}). In de volgende afbeeldingen (afbeeldingen 4 en 5) zijn de concentraties van deze stoffen weergegeven voor het peiljaar 2011. Deze concentraties zijn afkomstig van de NSL-monitoringstool. In het NSL zijn de verkeerskundig van belang zijnde wegen opgenomen, zoals onder andere de Rijksweg A12, de N204 en de N458.

Afbeelding 4: Overzicht concentraties NO_2 , peiljaar 2011 (bron luchtfoto: Google earth).

Afbeelding 5: Overzicht concentraties PM₁₀, peiljaar 2011 (bron luchtfoto: Google earth).

Uit afbeelding 4 blijkt dat langs de Rijksweg A12 op een aantal rekenpunten de jaargemiddelde grenswaarde voor NO₂ (40 µg/m³) wordt overschreden. Voor PM₁₀ wordt de jaargemiddelde grenswaarde (40 µg/m³) niet overschreden.

De overschrijdingen van NO₂ bevinden zich direct langs de Rijksweg A12 en wordt hoofdzakelijk veroorzaakt door het verkeer daarop. Ter plaatse van de overschrijdingslocaties verblijven niet langdurig mensen. Daarnaast zijn er in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) maatregelen op landelijk, regionaal en gemeentelijk niveau opgenomen om de concentraties te reduceren.

Ondanks de plaatselijke overschrijding van NO₂ leidt het aspect 'Luchtkwaliteit' niet tot belemmeringen voor dit plan, omdat de overschrijdingen niet plaatsvinden op locaties waar langdurig mensen verblijven. Daarnaast nemen de concentraties in de toekomst af door de maatregelen in het NSL en de trend dat in toekomst de emissies en de achtergrondconcentraties afnemen.

Conclusie

In dit plan is sprake van een zogenoemde stand-stil-beginsel, waardoor er geen ontwikkelingen zijn toegestaan in deze beheersverordening. Langs de Rijksweg A12 zijn verhoogde concentraties NO₂ aanwezig. Omdat ter plaatse van deze locaties niet langdurig mensen verblijven leidt het aspect 'Luchtkwaliteit' niet tot belemmeringen. Daarnaast nemen in de toekomst de concentraties luchtverontreinigende stoffen af onder andere door het treffen van NSL-maatregelen.

5.2 Geluid

Wet Geluidhinder (wegverkeerslawaai)

De Wet geluidhinder (Wgh) verlangt inzicht in de akoestische effecten bij realisatie van nieuwe geluidgevoelige objecten, zoals woningen of scholen of geluidbronnen.

Onderzoek

Nu de beheersverordening alleen ziet op het beheer van het besluitgebied en geen sprake is van ontwikkelingen, is het niet nodig om met betrekking tot het aspect 'Geluid' onderzoek te doen.

Conclusie

Het aspect 'Geluid' leidt niet tot belemmeringen.

5.3 Bodemkwaliteit

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren. Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit.

Nu de beheersverordening alleen ziet op het beheer van het besluitgebied en geen sprake is van ontwikkelingen, is het niet nodig om met betrekking tot het aspect 'Bodemkwaliteit' nader onderzoek te doen.

Conclusie

Het aspect 'Bodemkwaliteit' leidt niet tot belemmeringen.

5.4 Externe veiligheid

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden. Het beleid omtrent externe veiligheid heeft betrekking op drie risicobronnen, te weten inrichtingen (Besluit externe veiligheid inrichtingen, Bevi) transportroutes (circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen, cRNVGS) en buisleidingen (Besluit externe veiligheid buisleidingen, Bevb).

In artikel 5 van het Bevi en artikel 11 van het Bevb is opgenomen dat voor een beheersverordening alleen de PR 10^{-6} contour in acht dient te worden genomen als

grenswaarde voor kwetsbare objecten en als richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. De cRVNGS legt geen verband met de beheersverordening. In artikel 2 van het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev), dat in 2013 in werking zal treden, is echter opgenomen dat eveneens voldaan moet worden aan de PR 10^{-6} contour.

Formeel behoeft dus alleen toetsing plaats te vinden aan de PR 10^{-6} contour. Vanuit een goede ruimtelijke ordening is een motivering opgesteld voor alle risicobronnen, waarbij tevens de aspecten zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid zijn beoordeeld.

Onderzoek

Op grond van de provinciale risicokaart komen de volgende risicobronnen in of in de omgeving van het besluitgebied voor:

- Rijksweg A12;
- Gemeentelijke transportroutes
- Spoorlijn Gouda-Utrecht;
- Hogedruk aardgasleiding W-501-05;
- Hogedruk aardgasleiding A-510;
- Hogedruk aardgasleiding W-515;
- Total Fina B.V.;
- Gasontvangststation Woerden W344;
- Monier B.V.;
- Transportbedrijf G. Snel B.V.;
- BP Servicestation Benschop B.V.;
- C1000 supermarkt;
- W.I.M. Hoogland;
- Ton van Leeuwen Snijwerken;
- Autobedrijf Cor Middelweerd;
- Shell tankstation Hellevliet;
- BP Tankstation Bijleveld;
- Shell tankstation Veldhuizen;
- C.J. van Zuijlen.

Van deze risicobronnen beschikken alleen de volgende risicobronnen over een PR 10^{-6} contour waaraan in deze beheersverordening getoetst dient te worden.

- Rijksweg A12;
- Spoorlijn Gouda-Utrecht;
- Hogedruk aardgasleiding W-515;
- Total Fina B.V.;
- BP Servicestation Benschop B.V.;
- C1000 supermarkt;
- Autobedrijf Cor Middelweerd;
- Shell tankstation Hellevliet;
- BP Tankstation Bijleveld;
- Shell tankstation Veldhuizen.

De contouren van Total Fina en C1000 reiken niet tot de plangrenzen van het besluitgebied.

Derhalve zijn deze risicobronnen niet relevant voor de toetsing. De overige risicobronnen worden in het onderstaande beschouwd.

Rijksweg A12

De A12 is een transportroute van gevaarlijke stoffen. Op basis van het Basisnet Weg dient voor deze transportroute ter hoogte van het besluitgebied een PR 10^{-6} contour (veiligheidszone) van 26 meter aangehouden te worden. Binnen deze contour zijn geen kwetsbare objecten gesitueerd. Derhalve is er geen sprake van saneringssituaties.

Spoorlijn Gouda-Utrecht

Over dit spoortraject worden gevaarlijke stoffen getransporteerd. Daarom geldt vanaf het midden van het spoor een PR 10^{-6} contour van maximaal 7 meter. Deze contour is niet buiten het baanvak gelegen en overlapt geen kwetsbare bestemmingen. Derhalve gelden geen belemmeringen.

Hogedruk aardgasleiding W-515

Op grond van de risicokaart heeft de aardgasleiding een contour die over het besluitgebied loopt. Binnen deze contour komen in het besluitgebied echter geen kwetsbare objecten voor. Hierdoor is geen sprake van saneringssituaties en gelden geen belemmeringen vanuit externe veiligheid.

BP Servicestation Benschop B.V

Dit tankstation slaat gevaarlijke stoffen, waaronder LPG, op. De contouren reiken niet tot kwetsbare bestemmingen in het besluitgebied. Derhalve doen zich geen saneringssituaties voor.

Autobedrijf Cor Middelweerd

Dit autobedrijf beschikt over een tankstation dat gevaarlijke stoffen opslaat, waaronder LPG, op. De contouren reiken niet tot kwetsbare bestemmingen in het besluitgebied. Derhalve doen zich geen saneringssituaties voor.

Shell tankstation Hellevliet

Dit tankstation slaat gevaarlijke stoffen, waaronder LPG, op. De contouren reiken niet tot kwetsbare bestemmingen in het besluitgebied. Derhalve doen zich geen saneringssituaties voor.

BP Tankstation Bijleveld

Dit tankstation slaat gevaarlijke stoffen, waaronder LPG, op. De contouren reiken niet tot kwetsbare bestemmingen in het besluitgebied. Derhalve is er geen sprake van belemmeringen.

Shell tankstation Veldhuizen

Dit tankstation slaat gevaarlijke stoffen, waaronder LPG, op. De contouren reiken niet tot kwetsbare bestemmingen in het besluitgebied. Derhalve doen zich geen saneringssituaties voor.

Conclusie

De beheersverordening legt de bestaande situatie vast. Vanuit een beheersverordening is toetsing aan de PR 10^{-6} contour noodzakelijk. In de nabijheid van het besluitgebied komen meerdere risicobronnen voor. Acht van deze risicobronnen hebben PR 10^{-6} contouren die reiken tot over het besluitgebied. Geen van deze PR 10^{-6} contouren reiken tot over kwetsbare bestemmingen. Derhalve gelden er vanuit externe veiligheid geen belemmeringen.

5.5 Water

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen hebben een bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten hebben verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort.

Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater. Zo dienen alle waterlichamen in 2015 een “goede ecologische toestand” (GET) te hebben bereikt en dienen sterk veranderende c.q. kunstmatige wateren in 2015 een “goed ecologisch potentieel” (GEP) te

hebben bereikt. De chemische toestand dient in 2015 voor alle wateren (natuurlijk en kunstmatig) goed te zijn.

Waterbeheer 21^e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Provinciaal Grondwaterplan 2008 - 2013

De provincie Utrecht heeft een grondwaterplan opgesteld. Het hoofddoel van het grondwaterbeleid is: de hoeveelheid en kwaliteit van het grondwater is geschikt voor duurzaam gebruik door mens en natuur. Informatie daarover is zodanig inzichtelijk dat de samenleving daarmee rekening kan houden en het provinciaal bestuur daaraan sturing kan geven.

De provincie Utrecht beschikt over grote voorraden zoet grondwater van goede kwaliteit. Met preventief beleid wordt voorkomen dat verontreinigingen in het grondwater terechtkomen. Om het grondwater dat wordt onttrokken voor de openbare drinkwatervoorziening optimaal te beschermen tegen nieuwe verontreinigingen zijn rondom drinkwateronttrekkingen grondwaterbeschermingszones ingesteld, waar regels gelden bovenop het generieke beleid. Daarnaast dient meer rekening te worden gehouden met het grondwater in het stedelijk gebied.

Waterbeheerplan 2010 - 2015

Met ingang van 22 december 2009 is het Waterbeheerplan 2010-2015 Water voorop!' bepalend voor het waterbeleid. Dit plan gaat over het waterbeheer het gehele beheergebied van Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden en het omvat alle watertaken van het waterschap: waterkeringen, waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Daarnaast beschikt het waterschap over een verordening: de Keur voor waterkeringen en wateren. Hierin staan de geboden en verboden die betrekking hebben op watergangen en waterkeringen. De geboden geven de verplichtingen aan om deze waterstaatswerken in stand te houden. De verboden betreffende die handelingen en gedragingen die in principe onwenselijk zijn voor de constructie of de functie van watergangen en waterkeringen. Van alle verboden werken en/of werkzaamheden die niet voldoen aan de criteria van de algemene regels, kan ontheffing worden aangevraagd. Duidelijke en vastgestelde uitgangspunten hierbij zijn geformuleerd en vastgelegd in beleidsregels. Initiatieven voor (bouw)werkzaamheden in of nabij de watergangen en waterkeringen worden hieraan getoetst.

Waterhuishouding

In oktober 2001 is de "Handreiking Watertoets 1" uitgekomen. Hierin werd de basis gelegd voor een duidelijke waterparagraaf in ruimtelijke plannen. Eind 2003 is de "Handreiking Watertoets 2; samenwerken aan water in ruimtelijke plannen" verschenen, die de eerste handreiking volledig vervangt. In deze tweede handreiking is per type plan een concrete uitwerking van de watertoets vermeld. Voor bestemmingsplannen/beheersverordeningen geldt het volgende.

Vanuit het oogpunt van toelatingsplanologie (de benadering die inmiddels in het nieuwe nationale ruimtelijke beleid is losgelaten maar nog wel als uitgangspunt voor de handreiking

geldt) bepaalt het bestemmingsplan/de beheersverordening welke ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk zijn en welke niet. Het plan geeft de ruimtelijke en functionele randvoorwaarden en mogelijkheden. Om de gewenste ontwikkelingen ook daadwerkelijk te realiseren is vroegtijdig overleg tussen de initiatiefnemer en de betrokken waterbeheerder(s) noodzakelijk. Het doel hiervan is tijdig inzicht te krijgen in de mogelijke negatieve effecten van plannen en besluiten op de waterhuishouding, maatregelen op te zetten om deze negatieve effecten te voorkomen en mogelijke kansen voor het watersysteem te benutten.

Het bestaande nationale, provinciale en gemeentelijke beleid met betrekking tot de waterhuishouding dient altijd als uitgangspunt. Het bestemmingsplan/de beheersverordening mag geen slechtere waterhuishoudkundige situatie creëren dan in dat beleid is vastgelegd. In de onderliggende beheersverordening worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die van invloed zijn op de waterhuishouding in het gebied.

Met de wettelijke verankering van de watertoets in het Bro 1985 worden initiatiefnemers van ruimtelijke ontwikkelingen verplicht “een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding” op te nemen in de toelichting van onder meer streekplannen en bestemmingsplannen/beheersverordeningen.

Gemeentelijk Waterbeleidsplan 2013-2017

Het gemeentelijk waterbeleidsplan (GWP) is het beleidskader voor water en riolering. In het GWP is beschreven hoe de gemeente omgaat met afvalwater, hemelwater, grondwater en oppervlaktewater. De gemeente is op basis van de Wet milieubeheer verantwoordelijk voor de zorg voor de inzameling en transport van stedelijk afvalwater dat vrijkomt bij de binnen het grondgebied van de gemeente gelegen percelen.

Daarnaast heeft de gemeente de zorgplicht voor de inzameling en verwerking van afvloeiend hemelwater, dit is vastgelegd in de Waterwet. In deze wet is ook vastgelegd dat de gemeente de zorg heeft voor het treffen van maatregelen in openbaar gemeentelijk gebied om structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand aan de grond gegeven bestemming te voorkomen of te beperken. Daarnaast is de gemeente beheerder van de gemeentelijke watergangen, singels en vijvers.

Gemeentelijk Rioleringsplan 2009 – 2013 (11 november 2008)

Gemeenten zijn op basis van de Wet milieubeheer verantwoordelijk voor de zorg voor de inzameling en transport van stedelijk afvalwater dat vrijkomt bij de binnen het grondgebied van de gemeente gelegen percelen. Daarnaast heeft de gemeente de zorgplicht voor de inzameling en verwerking van afvloeiend hemelwater, dit is vastgelegd in de Wet op de waterhuishouding. In deze wet is ook vastgelegd dat de gemeente de zorg heeft voor het treffen van maatregelen in openbaar gemeentelijk gebied om structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand aan de grond gegeven bestemming te voorkomen of te beperken.

Het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) bevat het rioleringsbeleid voor de planperiode 2009 t/m 2013. Het geeft het kader waar binnen het onderzoek en de maatregelen binnen de planperiode moeten worden uitgevoerd. Dit houdt in dat de hoofdlijnen van aanpak zijn weergegeven om de gestelde doelen dichterbij te brengen. De uitvoering van deze hoofdlijnen moet aansluiting vinden bij de planning van werkzaamheden.

De doelen voor de komende planperiode zijn:

1. Zorgen voor inzameling van stedelijk afvalwater.
2. Zorgen voor transport van stedelijk afvalwater.
3. Zorgen voor inzameling van hemelwater (voor zover niet door de particulier).
4. Zorgen voor verwerking van ingezameld hemelwater
5. Zorgen dat (voor zover mogelijk) het grondwater de bestemming van een gebied niet structureel belemmert.

De doelen zijn in het GRP geconcretiseerd met het opnemen van functionele eisen en maatstaven zodat getoetst kan worden of de situatie in Woerden aan de gestelde doelen voldoet.

Om invulling te geven aan de grondwaterzorgplicht gaat de gemeente in de planperiode verder onderzoek uitvoeren om inzicht te krijgen in de grondwatersituatie en locatie en aard van eventuele klachten en overlast dat door het grondwater veroorzaakt wordt binnen de gemeente.

Onderzoek

Met de vaststelling van voorliggende beheersverordening verandert er niets in de waterhuishoudkundige situatie in het besluitgebied. De beheersverordening zet enkel de bestaande planologische situatie voort. Het plan voldoet dan ook aan de randvoorwaarden van het Waterschap Stichtse Rijnlanden.

Bij eventuele ontwikkelingen is het standstill-principe van toepassing. Dit betekent dat een toename in verharding gecompenseerd dient te worden zodat de waterbergingscapaciteit niet afneemt.

De beheersverordening ziet alleen op het beheer van het besluitgebied. Er is geen sprake van ontwikkelingen. Nu in deze situatie geen sprake is van knelpunten, is het niet nodig om met betrekking tot het aspect 'Water' onderzoek te doen.

Conclusie

Het aspect 'Water' leidt niet tot belemmeringen.

5.6 Natuur en ecologie

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het "nee, tenzij"-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffw worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan/beheersverordening voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan/de beheersverordening dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

- Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
- Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ELI).
- Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling altijd ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HR) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog maar verleend indien er daarnaast een dwingende reden van groot openbaar belang is; dit is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State¹.
- Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (VR). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens een uitspraak van de Raad van State² geen reden om ontheffing te verlenen. Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de VR zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Indien soorten van tabel 2 en/of 3 en/of vogels voorkomen, geldt dat een ontheffingsaanvraag niet aan de orde is indien mitigerende maatregelen (voorafgaand aan de ruimtelijke ontwikkeling) getroffen kunnen worden die het behoud van de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaatsen van de soorten garanderen. Ontheffing is dan niet nodig, omdat er geen sprake is van overtreding van de Ffw. Er kan worden volstaan met het werken volgens een ecologisch werkprotocol, dat moet worden opgesteld door een deskundige; ook bij het overzetten van dieren moet een deskundige worden betrokken. Eventueel kan overigens wel ontheffing worden aangevraagd (die dan wordt afgewezen) om de mitigerende maatregelen te laten goedkeuren.

¹ Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

² zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Dit houdt in dat “voldoende zorg” in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

Het voormalige ministerie van LNV heeft in 1990 de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geïntroduceerd. De EHS bestaat uit een netwerk van natuurgebieden. Het doel van de EHS is de instandhouding en ontwikkeling van deze natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet. Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Binnen beschermde natuurgebieden gelden (strengere) restricties voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

Onderzoek

De beheersverordening ziet alleen op het beheer van het besluitgebied. Er is geen sprake van ontwikkelingen. Nu in deze situatie geen sprake is natuurwaarden die een nadere afweging eisen, is het niet nodig om met betrekking tot het aspect ‘Natuur en ecologie’ onderzoek te doen.

Conclusie

Het aspect ‘Natuur en ecologie’ leidt niet tot belemmeringen.

5.7 Archeologie

Verdrag van Malta

Op internationaal niveau geldt dat Nederland in 1992 het Verdrag van Malta heeft ondertekend en in 1998 geratificeerd. Doel van dit verdrag is om op verantwoorde wijze om te gaan met archeologische belangen in de ruimtelijke ordening.

Een belangrijk uitgangspunt van het Verdrag van Malta en het rijksbeleid is dat het behoud in situ (op de oorspronkelijke plaats) voorgeht op het behoud ex situ (opgraven en bewaren in depot). Van belang is dat door middel van veldonderzoek vroegtijdig inzicht wordt gegeven in de archeologische en cultuurhistorische waarden in het gebied. Op deze manier kunnen de aanwezige waarden bij de planontwikkeling voldoende worden gewaarborgd.

Het Verdrag van Malta vindt zijn weerslag in een (ingrijpende) wijziging van de Monumentenwet 1988 die in 2007 van kracht is geworden.

Wet op de Archeologische Monumentenzorg

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De Monumentenwet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'.

Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief in situ (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven. De eigen rol van de overheden wordt hierbij steeds belangrijker. Gemeenten moeten rekening houden met archeologie bij nieuwe bestemmingsplannen/beheersverordeningen.

Belangrijke punten in de wet zijn onder andere:

- Zorgplicht voor alle overheidslagen, met name gemeenten.
- Het bestemmingsplan/de beheersverordening is het instrument waarbinnen de archeologische monumentenzorg kan worden geregeld. Via het bestemmingsplan/de beheersverordening kunnen voorwaarden en regels worden verbonden aan omgevingsvergunningen en afwijkingen.
- De veroorzaker is financieel en operationeel verantwoordelijk voor de archeologische monumentenzorg.
- Expliciete verplichting voor overheden en uitvoerende instanties tot terugmelden van resultaten van het archeologisch (voor-)onderzoek.

Bodemschatten van Woerden (september 2007)

Het Beleidsplan Archeologische Monumentenzorg van de gemeente Woerden zet uiteen welke doelen de gemeente wil verwezenlijken ten aanzien van de archeologie, welke uitgangspunten zij daarbij hanteert en hoe deze doelen gerealiseerd moeten worden. Het Archeologische monumentenzorg-beleid van de gemeente Woerden kent drie doelstellingen: behoud en beschermen van de Woerdense bodemschatten, vermeerdering van kennis over de bewoningsgeschiedenis van Woerden en het omliggende landelijke gebied en optimaal gebruik maken van de kansen die voorlichting en educatie op het gebied van archeologie bieden.

Uitgangspunt is dat archeologische resten zoveel mogelijk in de bodem moeten worden bewaard. Indien blijkt dat dit niet mogelijk is, zal door middel van onderzoek, documentatie en conservering de kennis van de archeologische resten behouden moeten blijven. Hierbij geldt het uitgangspunt "de verstoorder betaalt...".

Om het bodemarchief doeltreffend te beheren en mee te wegen in de ruimtelijke inrichting is kennis van de archeologische voorraad een eerste vereiste. Voor de gemeente Woerden is daarom een Archeologische BasisKaart (ABK) opgesteld. Hierop zijn de bekende en verwachte archeologische waardevolle terreinen aangegeven. Daarnaast dient regelmatig archeologisch onderzoek te worden verricht en moet de ABK regelmatig worden geactualiseerd.

Archeologische beleidskaart gemeente Woerden

Op 15 december 2010 heeft de gemeenteraad van de gemeente Woerden de Archeologische beleidskaart vastgesteld. Om de gemeentelijke rol als beslissend bestuursorgaan (bevoegd gezag) adequaat en rechtmatig te vervullen heeft de gemeente Woerden een gemeentedeekkende archeologische beleidskaart ontwikkeld als instrument voor de uitvoering van haar archeologiebeleid. Dit document bestaat uit:

1. een waarden- en verwachtingenkaart die een actueel en realistisch beeld geeft van het gemeentelijk bodemarchief in de gehele gemeente;
2. een maatregelenkaart waarin de waarden- en verwachtingen worden gekoppeld aan onderzoekseisen, ontheffingen en planologische maatregelen;
3. een toelichting waarin de werkwijze, bronnen en keuzes worden gemotiveerd.

De Monumentenwet biedt gemeenten de beleidsruimte om, in het belang van de archeologische monumentenzorg en afhankelijk van de plaatselijke situatie, af te wijken van de in de wet opgenomen algemene ontheffing voor archeologisch vooronderzoek bij bodemingrepen tot 100 m². Daartoe is het grondgebied van Woerden op de beleidskaart onderverdeeld in zes categorieën van zones/terreinen met een archeologische waarde of verwachting. Op de zogenaamde maatregelenkaart zijn deze zones gekoppeld aan een eigen planologisch regime van onderzoekseisen, diepte- en oppervlakte-ontheffingscriteria. Bij de invulling daarvan heeft Woerden een afweging gemaakt tussen haar archeologische ambities (dat wil zeggen bedreigingen voor het bodemarchief tot een minimum beperken, conform beleidsnota Bodemschatten van Woerden, 2007) en de eisen van 'normaal' ruimtegebruik en ruimtelijke ontwikkeling.

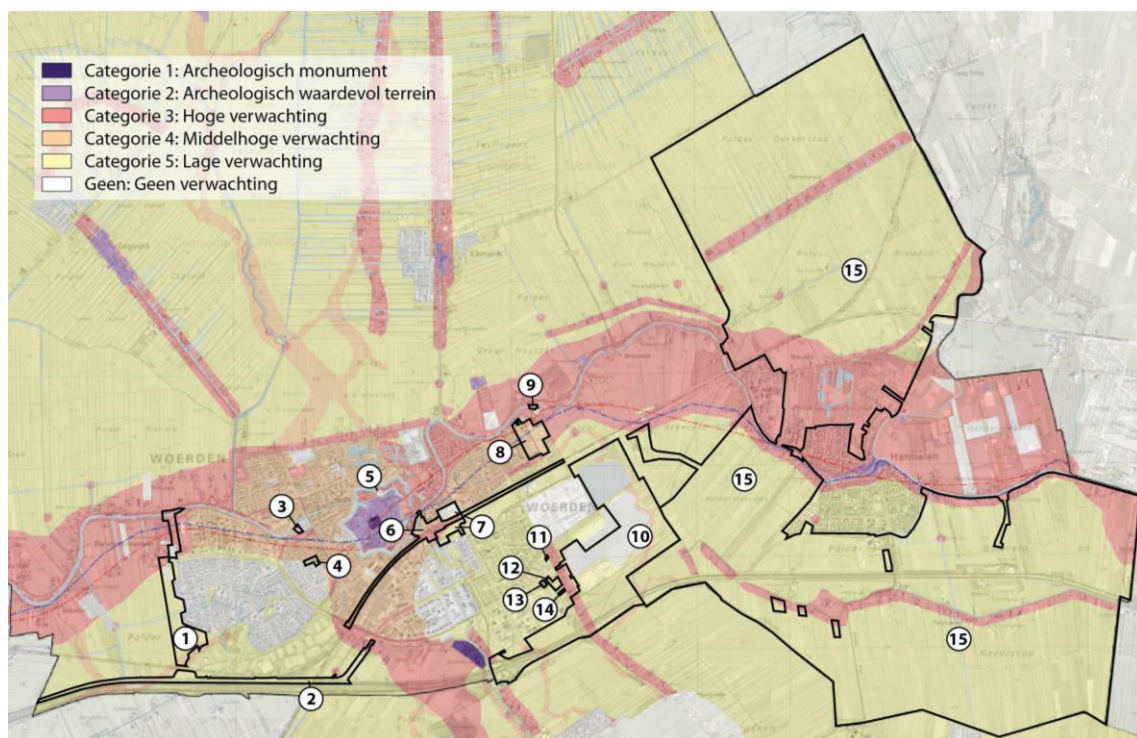
Onderzoek

Op de Archeologische beleidskaart van de gemeente Woerden wordt aangegeven dat binnen diverse deelgebieden sprake is van een archeologische verwachtingswaarde (zie afbeelding 7).

Binnen de het besluitgebied komen de volgende archeologische verwachtingswaarden voor:

Deelgebied	Verwachtingswaarde (categorie)	Onderzoeksverplichting
1	Lage verwachting (5)	Indien plangebied groter is dan 10.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Hoge verwachting (3)	Indien plangebied groter is dan 500 m ² en diepte bodemingreep meer dan 30 cm -mv
2, 6, 15	Lage verwachting (5)	Indien plangebied groter is dan 10.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Middelhoge verwachting (4)	Indien plangebied groter is dan 1.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 500 cm -mv
	Hoge verwachting (3)	Indien plangebied groter is dan 100 m ² en diepte bodemingreep meer dan 30 cm -mv
3	Geen verwachting	Geen onderzoeksverplichting
4	Middelhoge verwachting (4)	Indien plangebied groter is dan 1.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Geen verwachting	Geen onderzoeksverplichting
5, 9	Hoge verwachting (3)	Indien plangebied groter is dan 500 m ² en diepte bodemingreep meer dan 30 cm -mv
7	Lage verwachting (5)	Indien plangebied groter is dan 10.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Hoge verwachting (3)	Indien plangebied groter is dan 500 m ² en diepte bodemingreep meer dan 30 cm -mv
	Geen verwachting	Geen onderzoeksverplichting

8	Middelhoge verwachting (4)	Indien plangebied groter is dan 1.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
10	Lage verwachting (5)	Indien plangebied groter is dan 10.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Middelhoge verwachting (4)	Indien plangebied groter is dan 1.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv
	Hoge verwachting (3)	Indien plangebied groter is dan 500 m ² en diepte bodemingreep meer dan 30 cm -mv
	Geen verwachting	Geen onderzoeksverplichting
11, 12, 13, 14	Lage verwachting (5)	Indien plangebied groter is dan 10.000 m ² en diepte bodemingreep meer dan 100 cm -mv

Afbeelding 6: archeologische beleidskaart

Ter plaatse van de gronden die zijn aangeduid met een hoge archeologische verwachtingswaarde, dient archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd, indien een gebied groter is dan 500 m² en de diepte van de bodemingreep dieper reikt dan 30 cm –mv (maaiveld). Voor gebieden met een middelhoge archeologische verwachtingswaarde dient archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd, indien een gebied groter is dan 1.000 m² en de diepte van de bodemingreep dieper reikt dan 100 cm –mv (maaiveld). Gebieden met een lage verwachtingswaarde hebben eveneens een onderzoekspllicht, indien het gebied groter is dan 10.000 m² en de diepte van de bodemingreep meer is dan 100 cm –mv. Voor gebieden zonder archeologische verwachtingswaarde geldt geen onderzoeksverplichting.

Voorliggende beheersverordening legt de bestaande situatie vast en continueert de vigerende (bestemmings)planregeling. Dat betekent dat er geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt. Het uitvoeren van archeologisch onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

Indien bij de uitvoering van eventuele werkzaamheden onverwacht archeologische resten worden aangetroffen, dan is de vinder wettelijk verplicht deze te melden bij het bevoegd gezag, de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap c.q. de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (artikel 53 Monumentenwet 1988). Om praktische reden wordt geadviseerd vondstmeldingen te doen bij de gemeente Woerden.

Conclusie

Binnen het gebied bevinden zich archeologische waarden. Nu er binnen het besluitgebied van de beheersverordening echter geen ontwikkelingen zijn voorzien en alleen sprake is van het vastleggen van de bestaande situatie, zullen deze waarden niet worden aangetast.

5.8 Cultuurhistorie

Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter' (juni 2011)

In de Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter' zet het Rijk uiteen hoe cultureel erfgoed wordt geborgd in de ruimtelijke ordening voor de periode 2011-2015. De moderne monumentenzorg is ontwikkelings- en gebiedsgericht. Bovendien vindt het Kabinet samenwerking met publieke en private partijen van belang.

In de Visie wordt het karakter van Nederland gevat in vier kenmerkende eigenschappen: waterland, stedenland, kavelland en vrij land. De gebiedsgerichte omgang met erfgoed vergt dat deze karakteristieken worden verbonden met opgaven uit andere sectoren en dat de economische, sociaal-culturele en ecologische kracht van het erfgoed beter wordt uitgbaat.

Veranderingen in de monumentenzorg en de ruimtelijke ordening geven burgers en bedrijven meer ruimte en geven decentrale overheden meer vrijheden en verantwoordelijkheden. Iedere overheidslaag staat voor de taak zijn belangen zo veel mogelijk vooraf kenbaar te maken en waar nodig met regels te borgen. Het rijk is daarnaast verantwoordelijk voor een goed functionerend stelsel. Provincies krijgen een centrale rol in de gebiedsgerichte belangenafweging en gemeenten verbinden gevolgen aan een gebiedsgerichte analyse van erfgoedwaarden bij het opstellen van ruimtelijke plannen.

Het Rijk heeft gekozen voor vijf prioriteiten van het gebiedsgerichte erfgoedbeleid in de komende jaren:

1. werelderfgoed: de samenhang borgen en de uitstraling vergroten;
2. eigenheid en veiligheid: zee, kust en rivieren;
3. herbestemming als (stedelijke) gebiedsopgave: met focus op groei en krimp;
4. levend landschap: synergie tussen erfgoed, economie en ecologie;
5. en wederopbouw: het tonen van een tijdperk.

Huidige situatie

In het besluitgebied komen rijksmonumenten voor. Tevens zijn er gemeentelijke monumenten en MIP-panden (Monumenten Inventarisatie Project) aanwezig. De MIP-panden zijn in het kader van MIP uit de jaren '90 aangewezen. Dit project was een initiatief van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur om een landelijk overzicht te krijgen van de bouwkunst en stedenbouw uit de periode 1850-1940.

Conclusie

De Rijks- en gemeentelijke monumenten binnen het besluitgebied worden voldoende beschermd middels de Monumentenwet en de 'Monumentenverordening Woerden 2010'. Bovendien legt de voorliggende beheersverordening de bestaande situatie vast en worden er geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Derhalve zijn de cultuurhistorische waarden in het besluitgebied zoveel mogelijk gewaarborgd.

5.9 Bedrijven en milieuzonering

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de aanwezige functies en wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure 'Bedrijven en Milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen.

Aan de VNG richtafstanden dient getoetst te worden bij ontwikkelingen. Omdat in deze beheersverordening geen ontwikkelingen worden mogelijk gemaakt, is toetsing aan de richtafstanden niet benodigd.

6 Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De beheersverordening is een planologisch instrument dat conserverend van aard is. Gezien het karakter van de beheersverordening zullen er aan de uitvoerbaarheid daarvan dan ook geen kosten verbonden zijn. De economische uitvoerbaarheid van de beheersverordening is dan ook verzekerd.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De voorliggende beheersverordening legt de bestaande situatie vast en continueert de vigerende (bestemmings)planregeling. Derhalve is er bij het opstellen van een beheersverordening geen verplichting tot inspraak en kunnen er geen zienswijzen en beroepschriften worden ingediend. De maatschappelijke uitvoerbaarheid van de beheersverordening is, gezien het voorgaande, verzekerd.

7 Procedure

De beheersverordening wordt vastgesteld door de gemeenteraad. Tegen deze vaststelling staat geen bezwaar of beroep open. Het vaststellen van een beheersverordening betreft namelijk de vaststelling van algemeen verbindende voorschriften. Op een dergelijk besluit is hoofdstuk 3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing, met dien verstande dat afdeling 3.2.2 Awb ingevolge artikel 3:1 lid 1 Awb alleen van toepassing is voor zover de aard van de algemeen verbindende voorschriften zich niet tegen toepassing van de in die afdeling opgenomen voorschriften betreffende zorgvuldigheid en belangenafweging verzetten.

